

гнѣво твоей на противъ раба твоего : защото ты (си) какъто Фараонъ.

19 Господинъ мой попыта рабыте си, и говореше : имате ли отца, или брата ?

20 И нѣ рекохъме на господина моего : имаме отца старъ, и отрочише на-старостыта (мъ), мало, а братъ мъ умре : и то само штана изъ майка си, и отецъ мъ швыча го.

21 И ты рече на рабыте твои : доведете го кодъ мене, за да го видимъ со свои очи.

22 И нѣ рекохъме на господина моего : отрочишето не може да шстави отца си : защото ако шстави отца си, (той) ще умре.

23 А ты рече на рабыте твои : ако не слѣз-не братъ ви пѣмъ младыю заеднш съ васъ : не ще да видите вѣче лицето ми.

24 И когато отидохъме кодъ раба твоей отца ми, исказахъме мъ словеса на-господина моего.

25 А отецъ нашъ рече : идете пакъ, та въ-пете за насъ малш хранъ.

26 А нѣ рекохъме : не можеме да слѣзнемъ : а ако ли е съ насъ заеднш пѣмъ младыю братъ нашъ, тогава ще слѣзнемъ : защото не можеме да видиме лицето на-тоа чловѣкъ, ако не е съ насъ заеднш наймладыю братъ нашъ.

27 И рабъ твой отецъ ми рече ни : вѣе знаете че двама (сынове) роди ми жената моя :

28 И единыю излѣзе ѿ предъ очите ми, и рекохъ азъ : истина е той разкъснатъ ѿ нѣкой звѣрь : и не го видѣхъ дори до днесъ.

29 А ако земете и тогова ѿ предъ мене и слѣчи мъ се нѣкое нещастіе, ще да снемете со-старѣнїето ми со скорь во гробатъ.